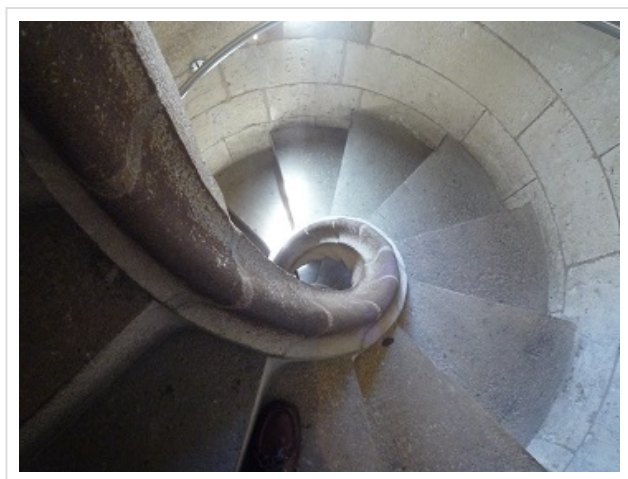

Els Ponts de Sant Boi

Sobre allò que l'Home ha aixecat i ha aterrat

EL LABERINT VITAL D'EN LLUÍS DUCH

Publicat el **4 de juliol de 2020**

Mentre llegia el llibre “**Sortida del Laberint**” de Lluís Duch, anava contemplant una perspectiva diferent de la cosmovisió catalana, i l’anava comparant amb la recent lectura del “**Pròleg de la Matemàtica de la Història**” de Francesc Pujols. El llibre de Lluís Duch està editat l’any 2018 per Fragmenta Editorial, recollint els escrits per a Lliçons Ferrater Mora, i va sortir poc després de la **mort del pensador**. Amb el subtítol aclaridor d’Una Trajectòria Intel·lectual, l’escrit fa un repàs autobiogràfic a l’evolució cultural durant tota la seva vida, condensant i exposant els seus punts de vista, les troballes i els interrogants que anava plantejant-se a mesura que anava estudiant, i que confrontava amb la seva societat i el seu temps. Duch va saber crear els estudis històrics i diacrònics amb els estudis contemporanis, i sincrònics, per anar a la recerca d’una experiència vital profitosa per a ell i per a tothom. El filòsof i monjo no planteja només aquesta recerca com a finalitat en si, acull alhora la percepció del coneixement com a part de l’existència humana i de la saviesa com a gaudi de la vida.

Lluís Duch es debat entre dos punts de perspectiva: el grec o clàssic, i el jueu o semita. És conscient que existeix una polaritat entre tots dos, i que forma part del cristianisme. Aquesta tensió intenta superar-la aixecant un pont. Aquesta figura entre aquests dos pilars és com el pont o l’arc gòtic. S’ajunten acostant el punt de contacte entre les dues corbes traçades des de cada columna. Voldria exposar que deixa de banda les perspectives celtes, germàniques, fins i tot, les d’altres pobles, com poden ser els ibers, els berbers, els fenici-púnics..., etc que també

van fer aportacions culturals. En tot cas, no va ser el seu objectiu fer una exposició massa àmplia, i es va centrar en els fonaments de la cultura grecollatina i la semita.

Recomanaria aquest llibre com a text de base per a qualsevol carrera d'Humanitats, és la lliçó d'un **mestre per als seus estudiants**. Una lliçó magistral que permetrà aixecar una volta de creuer al pensament de cadascun. Alhora el farà conscient del canvi de cicle cultural que viu la societat de l'Europa Occidental, amb l'esgotament del renaixement clàssic després de cinc-cents anys, i la tornada al renaixement del món medieval, donant pas a una nova època.

L'autor ens fa una **exposició**, la qual recorda a un tapís o un retaule que no només decora una església, sinó que també és un símbol amb una forma i un contingut determinat. És una comunicació d'un missatge que envolta les parets i els pilars de l'edifici, com la carn ho fa amb els ossos del cos. És com el verb que s'escolta enmig de la vida, de la paraula que ressona enmig de les persones, i dels quals nosaltres som els seus transmissors, som la seva transmissió... per tots aquells que vindran.

Aquesta entrada s'ha publicat dins de **General** per **santboi**. Afegiu a les adreces d'interès l'**enllaç permanent** [<https://blocs.mesvilaweb.cat/santboi/?p=267450>] .

